

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Mrkalovou ve věci

žalobkyně: **xxx**, IČO xxx
sídlem xxx
zastoupený advokátkou xxx
sídlem xxx

proti
žalovanému: **xxx**, IČO xxx
sídlem xxx
zastoupený advokátem xxx
sídlem xxx

o 44.750 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba na stanovení povinnosti žalovanému zaplatit žalobkyni **44.750 Kč** s příslušenstvím **se zamítá**.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku **34.848 Kč** k rukám advokáta **xxx**, sídlem xxx, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Brně dne 25. 10. 2016 domáhala zaplacení částky ve výši 44.750 Kč s příslušenstvím z titulu smlouvy o poskytování služeb CESR uzavřené mezi účastníky řízení dne 6. 10. 2014, na základě níž se žalobkyně zavázala pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Černínová.

žalovaného zprostředkovat služby sjednaného druhu, kvality, skladby a ceny, a to v předem dohodnutém rozsahu za sjednanou cenu a žalovaný se zavázal zaplatit za tyto služby poskytnuté v období od 6. 1. 2015 do 6. 1. 2016 sjednanou cenu ve výši 14.520 Kč. Jelikož žalovaný nezaplatil sjednanou cenu požadovala žalobkyně dále zaplacení smluvní pokuty ve výši 0,2 % z částky 14.520 Kč za období od 21. 1. 2015 do 17. 10. 2016, což představuje 18.440 Kč, tři smluvních pokut ve výši 300 Kč za zaslání tří upomínek k zaplacení dlužné částky a zaplacení částky 10.890 Kč představující doučtování slev a bonusů poskytnutých žalovanému v souvislosti s uzavřenou smlouvou. Mimo zákonného úroku z prodlení z částky 14.520 Kč od 21. 1. 2015 do zaplacení požadovala žalobkyně zaplacení částky 1.200 Kč jako nákladů spojených s uplatněním pohledávky.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu, přičemž především namítal, že smlouvu s žalobkyní neuzavřel, neboť nebyla z jeho strany řádně podepsána a to ani zaručeným elektronickým podpisem. Pokud s žalobkyní fakticky jednala xxx a smlouvu podepsala svým jménem, pak k takovému jednání nebyla žalovaným zmocněna a nejednala za žalovaného ani jako jeho zaměstnanec, což si žalobkyně před uzavřením smlouvy nijak neověřila. Dále žalovaný namítal, že již 7 let fakticky nevyvíjí podnikatelskou činnost, jeho sídlo je na jiné adrese, než je uvedeno ve smlouvě a rovněž telefonní kontakt ve smlouvě uvedený není jeho kontaktem. Korespondence žalobkyně se uskutečňovala pouze na elektronickou adresu společnosti xxxx se sídlem xxx, ve které žalovaný nepůsobí jako jednatel a jejímž společníkem není od 30. července 2014. S odkazem na rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 14. 3. 2017 žalovaný namítal, že smlouva nebyla poskytovatelem služby řádně akceptována, neboť akceptace smlouvy nebyla doručena žalovanému ani xxx. Z elektronické korespondence ze dne 6. 10. 2014 pak vyplývá, že v příloze této korespondence nebyla smlouva o poskytování služeb žalobkyní přiložena, přesto, že tato skutečnost byla v této elektronické zprávě uvedena. Žalovaný na až na základě písemné výzvy adresované k jeho rukám reagoval písemně popřel uzavření předmětné smlouvy s tím, že komunikace probíhala s jinou společností a xxx nebyla pověřena zastupováním žalovaného. Žalobkyně již na tuto výzvu nereagovala. Poslední námítky se týkaly výše smluvní pokuty požadované v denní sazbě 0,2 % z dlužné jistiny, kterou žalovaný považuje za nepřiměřeně vysokou, a nejasného výpočtu částky 10.890 Kč.
3. S přihlédnutím k námitkám žalovaného se soud musel nejdříve zabývat otázkou, zda žalobkyně v souladu s hmotněprávní normou vymezila správně okruh účastníků tedy, že žalobkyni svědčí nárok z tvrzeného závazku a žalovaný je tím, komu z platně uzavřeného závazku vznikla povinnost. Skutečnost, zda žalobkyně nebo žalovaný jsou nositeli tvrzeného hmotného práva je otázkou tzv. věcné legitimace. V případě žalobkyně se jedná o aktivní věcnou legitimaci a v případě žalovaného o pasivní věcnou legitimaci. Aktivně věcně legitimován je jen takový žalobce, který podle výsledků dokazování je na základě právního posouzení věci nositelem práv, o něž ve sporu jde, pasivní věcná legitimace je u žalovaného dána jen tehdy, má-li podle zjištěného skutkového stavu a právního posouzení věci povinnost, jehož splnění se žalobce domáhá. Nedostatek aktivní nebo pasivní věcné legitimace je důvodem pro zamítnutí žaloby (§ 90 o. s. ř.).
4. V projednávané věci se soud se musel zabývat otázkou, zda mezi účastníky řízení vznikl platně závazkový vztah, z něhož se žalobkyně může domáhat po žalovaném přiznání plnění z uzavřené smlouvy a žalovanému vznikla z tohoto závazku povinnost plnit žalobkyni.
5. Z elektronické korespondence ze dne 12. 7. 2013, ze záznamů telefonických rozhovorů ze dnů 2.10.2014 a 6.10.2014, ze smlouvy o poskytování služby ze dne 6. 10. 2014, z faktury č. 2015010027 ze dne 6. 1. 2015, ze sdělení zástupce žalovaného ze dne 10. 9. 2015, z elektronické korespondence ze dnů 17. 3. 2015, 21. 1. 2015, 15. 1. 2015, 9. 1. 2015, 31. 3. 2015 a 1. 4. 2015, ze vzoru smlouvy o poskytování služby ze dne 17. 10. 2017, ze sdělení žalobce ze

dne 6. 1. 2015, z korespondence žalobkyně a spol. xxx ze dne 6. 10. 2014, z výpovědi smlouvy ze dne 6. 1. 2015, z elektronické upomínky ze dnů 25.1.2015 a 10. 2. 2015, z upomínky ze dne 2. 3. 2015, z výzvy k úhradě dlužné částky ze dne 1. 9. 2015 a z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti xxx má soud za prokázané, že na základě elektronické korespondence žalobkyně ze dne 12. 7. 2013 došlo k aktivaci zkušebnímu přístupu na www.cesr.cz tím, že na elektronickou adresu společnosti xxx, xxx, byly zaslány přihlašovací údaje, a to uživatelské jméno a heslo k realizaci zkušebnímu sedmidennímu přístupu do aplikace CESR. Z uvedené elektronické zprávy nevyplývá, kdo a kdy žádal o aktivaci zkušebnímu přístupu k aplikaci žalobkyně CESR.

6. Ze zvukových záznamů telefonických rozhovorů mezi zástupkyní žalobkyně, paní xxx, a xxx, dcerou žalovaného, má soud za prokázané, že při první telefonickém rozhovoru dne 2.10.2014 uskutečněném na tel. č. xxx, které je telefonním kontaktem na žalovaného i společnost xxx, zástupkyně žalobkyně žádala o možnost hovořit s někým ve věci zkušebnímu provozu aplikace CESR, který byl žalobkyní zaslán v roce 2013 na elektronickou adresu xxx. Rozhovor se uskutečnil mezi zástupkyní žalobkyně a xxxx, jednatelkou společnosti xxx, která byla dotázána na využití zasláné zkušební aplikace CESR z její strany, příp. ze strany žalovaného. xxx potvrdila vědomost o této aplikaci, přičemž zástupkyně žalobkyně jí nabídla předvedení konkrétního využití služeb aplikace CESR. Rozhovor byl ukončen s tím, že zástupkyně žalobkyně bude opětovně telefonicky kontaktovat xxx na její osobní mobilní telefon. Druhý telefonní rozhovor se uskutečnil 6. 10. 2014, kdy bez jakéhokoliv úvodního sdělení byla xxx vyzvána, aby se přihlásila do aplikace žalobkyně s tím, že bude provedena pět kroků přihlášení s ukázkou využití služeb nabízených touto aplikací. Při prvním z pěti kroků stanovila xxx výběr tarifu a zasláný promokód. Ve druhém kroku zadala přihlašovací údaje, a to uživatelské jméno, heslo a kontaktní elektronickou adresu, kde uvedla xxx. Zástupkyní žalobkyně uvedla, že by se mělo jednat o fyzickou osobu xxx, ale že existuje ještě společnost, kde tato osoba figuruje. Tuto informaci xxx potvrdila a dodala, že v tuto chvíli to není podstatné, neboť se jedná pouze o tuto demoverzi. Při uvedení přihlašovacích údajů si zástupkyně žalobkyně u xxx žádným způsobem neověřila v jakém pracovním či obdobném vztahu je k xxx, zda je oprávněna jednat za tuto osobu, zda je zaměstnankyní žalovaného apod. xxx na pokyn zástupkyně žalobkyně uvedla do přihlašovacích údajů jméno a identifikační číslo žalovaného, neboť jí bylo řečeno, že zkušební aplikace je vázána na jeho osobu. Ve třetím kroku xxx uvedla údaje o uživateli, tedy název společnosti, sídlo a identifikační číslo s tím, že se označila jako zástupkyně žalovaného. Elektronický kontakt je uveden na společnost xxx - xxx. V další části rozhovoru bylo xxx předvedeno použití předmětné aplikace, sdělena doba bezplatného použití aplikace do 5. 1. 2015 a vysvětlena možnost odstoupení od smlouvy nejpozději do 10 pracovních dnů před skončením tohoto bezplatného období. Ve čtvrtém kroku mělo dojít k podpisu smlouvy ze strany uživatele, kdy v tomto případě bylo u podpisu uživatele uvedeno jméno a příjmení xxx s datem registrace dne 6. 10. 2014. Z dalšího rozhovoru je zřejmé, že se registrace měla přesunout do posledního, pátého kroku, který zahrnoval potvrzení (akceptaci) smlouvy ze strany poskytovatele (žalobkyně) a tedy její případné uzavření. Z rozhovoru však vyplývá, že v této fázi došlo k technické chybě, nebyla dokončena registraci uživatele ani uzavření smlouvy ze strany poskytovatele služeb. xxx byla zástupkyní žalobkyně požádána o ukončení práce s aplikací a byla vyzvána k opakovanému přihlášení do této aplikace prostřednictvím hesla. Tento pokyn xxx splnila, aplikaci ukončila a další část rozhovoru se týkala pouze faktického využití dané aplikace. Zda došlo k potvrzení smlouvy ze strany žalobkyně, tedy k provedení posledního pátého kroku ze strany žalobkyně, z dalšího telefonického rozhovoru nevyplývá.

7. Dále z listinných důkazů má soud za prokázané, že dne 6. 10. 2014 byla odeslána ze strany žalobkyně na elektronickou adresu společnosti xxx zpráva obsahující přihlašovací údaje do aplikace CESR a v příloze manuál k používání této aplikace. Dále bylo ve zprávě uvedeno, že došlo k platnému uzavření smlouvy o poskytování služeb CESR s tím, že je poskytnuto bezplatné užívání této aplikace za dobu prvních tří měsíců s možností odstoupení od smlouvy po tříměsíčním bezplatném období, a to nejpozději 10 pracovních dnů před jeho koncem dne 5.1.2015. Ve zprávě se dále konstatuje, že závazné znění platně uzavřené smlouvy o poskytování služby CESR je přílohou tohoto e-mailu, přičemž smlouva v příloze uvedena není. Jako objednatel služby je ve zprávě označen žalovaný se sídlem xxx, uživatelským jménem je identifikační číslo žalovaného a administrátorským heslem je : xxx. Dne 6.1.2015 byla žalobkyní vystavena faktura - daňový doklad, kterým byla žalovanému vyúčtována částka 12.000 Kč + 2.520 Kč, celkem 14.520 Kč, jejíž splatnost byla stanovena na 20. 1. 2015. Jednalo se o cenu za využití aplikace CESR na období 12 měsíců, tedy od 6. 1. 2015 do 5. 1. 2016. Dne 6. 1. 2015 je prostřednictvím aplikace CESR zaslána žalobkyni výpověď smlouvy, v níž je jako uživatel uveden žalovaný. Dne 6. 1. 2015 je žalobkyní potvrzeno na elektronickou adresu xxx přijetí požadavku na ukončení smlouvy výpovědí a zrušení účtu v systému CESR. Z další elektronické korespondence, která se uskutečnila mezi žalobkyní a xxx, vyplývá, že žalobkyně považuje výpověď smlouvy za přijatou a trvá na zaplacení fakturované částky ve výši 14.520 Kč. xxx opakovaně ve svých zprávách zaslanych žalobkyni konstatovala, že si nebyla vědoma uzavření smlouvy, neboť s jejím obsahem nebyla řádně seznámena. Uvedla, že smlouvu neuzavřel xxx a ona nebyla zmocněna či pověřena uzavírat jakékoliv smlouvy a jednat jménem svého otce. Zdůraznila, že byla oprávněná jednat pouze za firmu xxx, přičemž dle jejího názoru byla zavádějícím způsobem informována zástupkyní žalobkyně o významu uvedených údajů do smlouvy s přihlédnutím k tomu, že se mělo jednat o dočasný zkušební a bezplatný provoz této aplikace.
8. Dne 25. 1. 2015 a 10. 2. 2015 byla zaslána na elektronickou adresu společnosti xxx upomínka k úhradě předmětné faktury. Následně byla zaslána písemná upomínka žalovanému z 2. 3. 2015 a předžalobní upomínka byla datována dnem 1. 9. 2015. Tato upomínka byla podle nesporných tvrzení účastníků doručena žalovanému, který prostřednictvím svého právního zástupce reagoval podáním z 10. 9. 2015 a žalobkyni sdělil, že nikdy o předmětném závazku s žalobkyní nejednal, smlouvu neuzavřel a žádné služby poskytnuté žalobkyni nikdy nevyužil. Dotazem u své dcery xxx zjistil, že tato komunikovala s žalobkyní, avšak bez pověření od žalovaného. Elektronická adresa, na kterou byla zasílána elektronická pošta je adresou obchodní společnosti xxx a nikoliv adresou žalovaného. Z těchto důvodů odmítl žalovaný nárok žalobce jako nedůvodný.
9. Jelikož se jedná o práva a povinnosti, k jejichž vzniku mělo dojít k po 1. 1. 2014, soud na daný případ aplikoval zákon č. 82/2012 Sb., občanský zákoník ve znění účinném od 1.1.2014.
10. Podle § 430 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, (dále jen „o. z.“) pověřil-li podnikatel někoho při provozu obchodního závodu určitou činností, zastupuje tato osoba podnikatele ve všech jednáních, k nimž při této činnosti obvykle dochází.
11. Podle § 430 odst. 2 o. z., podnikatele zavazuje i jednání jiné osoby v jeho provozovně, pokud byla třetí osoba v dobré víře, že jednající osoba je k jednání oprávněna.
12. Podle § 431 o. z., překročí-li zástupce podnikatele zástupčí oprávnění, podnikatele právní jednání zavazuje; to neplatí, věděla-li třetí osoba o překročení nebo musela-li o něm vědět vzhledem k okolnostem případu.

13. Podle § 562 odst. 1 o. z., písemná forma je zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednající osoby.
14. Podle § 562 odst. 2 o. z., má se za to, že záznamy údajů o právních jednáních v elektronickém systému jsou spolehlivé, provádějí-li se systematicky a poslopně a jsou-li chráněny proti změnám. Byl-li záznam pořízen při provozu závodu a dovolá-li se jej druhá strana k svému prospěchu, má se za to, že záznam je spolehlivý.
15. Podle § 1731 o. z., z návrhu na uzavření smlouvy musí být zřejmé, že ten, kdo ji činí, má úmysl uzavřít určitou smlouvu s osobou, vůči níž nabídku činí.
16. Podle § 1740 odst. 1 o. z., osoba, které je nabídka určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas. Mlčení nebo nečinnost samy o sobě přijetím nabídky nejsou.
17. Podle § 1745 o. z., smlouva je uzavřena okamžikem, kdy přijetí nabídky nabývá účinnosti.
18. S přihlédnutím ke shora prokázanému skutkovému stavu věci a právní úpravě uvedené výše dospěl soud k závěru, že nárok žalobkyně není důvodný, a to ze dvou zásadních důvodů. V prvním případě soud dospěl k závěru, že smlouva nebyla řádně uzavřena a pokud byla uzavřena, pak nikoliv mezi účastníky řízení.
19. Aby bylo možno dospět k závěru o uzavření předmětné smlouvy, je nutné s odkazem na ustanovení § 1740 a § 1745 o.z., učinit závěr, že byly ze strany obou účastníků závazku splněny všechny kroky kontraktačního procesu. Tedy učinění návrhu na uzavření smlouvy a přijetí nabídky, tedy akceptaci, která musí být doručena druhé smluvní straně. Musí se jednat o projev vůle vůči navrhovateli. V projednávané věci bylo nutno prokázat doručení akceptace smlouvy žalovanému.
20. Z obsahu telefonického rozhovoru ze dne 6. 10. 2014 je zřejmé, že nebyla na elektronickou adresu uvedenou v přihlašovacích údajích smlouvy doručena akceptace smlouvy ze strany poskytovatele služby, tedy nebyl realizován poslední pátý krok kontraktačního procesu uzavření této smlouvy. Tvrzení žalobkyně, že uzavřená smlouva byla doručena žalovanému dne 6. 10. 2014 v příloze elektronické zprávy zasláné uvedeného dne na adresu společnosti xxx, žalobkyně neprokázala. Vzhledem k výše uvedenému pak proces uzavření smlouvy mezi účastníky řízení nebyl dovršen a smlouva uzavřena nebyla.
21. I v případě dovození uzavření smlouvy dospěl soud k závěru, že na straně žalované není pasivně legitimován žalovaný. Z dokazování vyplynulo, že s žalobkyní jednala pouze xxx, dcera žalovaného, která nebyla zástupkyní žalovaného, nebyla žalovaným pověřena k jakékoliv činnosti za žalovaného jako podnikatele, přičemž kontakt s žalobkyní se neuskutečnil v provozovně žalovaného, ale v sídle společnosti, jejíž jednatelkou je xxx. Tato osoba nebyla v zaměstnaneckém ani v obdobném poměru k žalovanému, přičemž již v lednu roku 2015 byly tyto skutečnosti žalobkyní sděleny.
22. Při telefonických rozhovorech dne 2. 10. 2014 a 6. 10. 2014 se xxx neprezentovala jako zástupkyně xxx a nebyla zástupkyní žalobkyně dotazována na tuto skutečnost. Při přihlášení do aplikace žalobkyně uvedla sice xxx identifikační údaje žalovaného, avšak měla za to, že je to nutné vzhledem k zaslání demoverze aplikace v roce 2013 žalovanému a nedomnívala se, že tímto dojde k uzavření smlouvy. Z obsahu obou telefonických rozhovorů lze učinit závěr, že jejich účelem byla jen určitá prezentace a názorné ukázky využití služeb nabízených žalobkyní, nikoliv uzavření závazné smlouvy. Tento závěr žalobkyně vyplývá až z elektronické zprávy ze dne 6. 10. 2014, kde je konstatováno platné uzavření smlouvy o poskytování služby CESR. Tato zpráva však byla doručena pouze na elektronickou adresu společnosti xxx, přičemž doručení

samotné smlouvy žalobkyní prokázáno nebylo. Z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že žalovaný ukončil svou činnost ve společnosti xxx v červenci 2014, což bylo možné si ze strany žalobkyně ověřit nahlédnutím do tohoto rejstříku.

23. Podnikatele zavazuje jednání jiné osoby v jeho provozovně, pokud byla třetí osoba v dobré víře, že jednající osoba je k jednání oprávněna. Dobrá víra u třetí osoby jednající s jinou osobou za podnikatele se předpokládá. Pokud bude podnikatel zastávat názor, že třetí osoba v dobré víře nebyla, musí prolomit domněnku existence její dobré víry v to, že jednající osoba byla k jednání za podnikatele oprávněna. Dobrá víra nemůže vycházet jen z posouzení subjektivních představ jednajícího, naopak je třeba vycházet z toho, zda při zachování náležité opatrnosti, kterou lze s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu po každém subjektu práva požadovat, měla anebo mohla mít třetí osoba pochybnosti, že jedná s oprávněným zástupcem podnikatele či nikoliv.
24. V daném případě především z telefonických rozhovorů má soud za prokázané, že zástupkyně žalobkyně nezachovala náležitou opatrnost při sjednávání obsahu smlouvy, neboť jako objednatel služeb byl označen xxx, avšak zástupkyně žalobkyně jednala s ženou, xxx. Zástupkyně žalobkyně si dotazem u xxx neověřila její vztah k žalovanému, případně možnost zastupovat žalovaného jako podnikatele nebo jiné vazby mezi osobou, se kterou jednala, a osobou, jejíž údaje byly do smlouvy uvedeny. Kontakt se uskutečnil v prvním případě na telefonním čísle společnosti xxx ve druhém případě na telefonním čísle xxx. Sídlo společnosti xxx není současně sídlem žalovaného. Při elektronické komunikaci byla výhradně používána elektronická adresa společnosti xxx. Vzhledem k tomu, jakou službu žalobkyně poskytovala, bylo v jejích možnostech si ověřit základní údaje vztahující se k osobě žalovaného v běžně dostupných informačních zdrojích, např. na internetu apod. V průběhu telefonického rozhovoru zástupkyně žalobkyně jednoznačně neinformovala xxx o tom, že vyplňováním určitých údajů fakticky dochází k uzavření závazné smlouvy. Zástupkyně žalobkyně tak nezachovala náležitou opatrnost, kterou bylo možno s přihlédnutím k daným okolnostem po ní požadovat. Vzhledem k obsahu rozhovoru mohla mít zástupkyně žalobkyně pochybnosti o tom, zda jedná s oprávněnou zástupkyní žalovaného.
25. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že i v případě dovození vzniku smlouvy pak žalovaný není ve věci pasivně legitimován, neboť předmětnou smlouvu neuzavřel a není tedy účastníkem předmětného závazku.
26. Pokud by se soud závěrem zabýval otázkou důvodnosti uplatněného nároku žalobkyně z jiného právního titulu, než který byl uveden v žalobě, pak vydání bezdůvodného obohacení, které by v tomto případě mohlo přicházet v úvahu, nebylo prokázáno. Z provedeného dokazování nevyplývalo, zda a v jakém rozsahu žalovaný čerpal služby poskytované žalobkyní v aplikaci CESR, přičemž žalovaný jakékoliv využití této aplikace popřel.
27. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu zamítl a dále se již nezabýval dalšími námitkami strany žalované, které se týkaly výše a důvodnosti smluvní pokuty, doúčtování rozdílu ceny zvoleného tarifu a tarifu s měsíčním platebním obdobím ve výši 10.890 Kč, příp. náležitostí podpisu smlouvy, neboť se jednalo o nároky a skutečnosti, jejichž opodstatněností by se soud zabýval v případě prokázání existence platného závazku mezi účastníky řízení.
28. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř., přičemž přihlédl k tomu, že žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a je tedy povinna nahradit žalovanému náklady řízení. Náklady byly představovány odměnou za právní zastoupení stanovenou podle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 2.900 Kč za jeden úkon právní služby. Zástupce žalovaného učinil celkem 9 úkonů právní služby a to, převzetí věci, odůvodnění odporu ze dne 23. 3. 2017, vyjádření k odvolání ze dne 24. 4. 2017, doplnění vyjádření ze dne 5. 3. 2018, dále odměnou ve

výši jedné poloviny za dva úkony právní služby, a to za odpověď zástupce žalovaného na výzvu žalobkyně ze dne 10. 9. 2015 a za podání odporu bez odůvodnění ze dne 27. 2. 2017. Dále odměna za úkony právní služby - účast u jednání dne 17. 1. 2018 a 6. 3. 2018, kdy každé z jednání trvalo déle jak 2 hodiny, tedy odměna za každé jednání byla násobena dvěma. Při sazbě za jeden úkon právní služby představuje odměna celkem 26.100 Kč. (9 × 2.900 Kč). Ke každému úkonu právní služby byl přiznán režijní paušál ve výši 300 Kč, celkem tedy 2.700 Kč. Jelikož zástupce žalovaného osvědčil před soudem, že je plátcem daně z přidané hodnoty, byla mu z odměny a režijních paušálů, tedy z částky 28.800 Kč, přiznána 21% DPH ve výši 6.048 Kč. Náklady řízení představují celkem 34.848 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, dvojmo, ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se žalovaný domáhat podaným návrhem výkonu tohoto rozhodnutí.

Bruntál 14. března 2018

JUDr. Marcela Mrkalová v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.04.2018 a vykonatelnosti dne 01.05.2018.
Přípojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 10.07.2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Černínová.